

لایحه اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اكو)

ماده واحده- اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اكو) به شرح پیوست، تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- تصویب اساسنامه، تا زمانی که دولت جمهوری اسلامی ایران به عضویت سازمان جهانی تجارت در نیامده است، به منزله تقبل الزامات مختلف سند نهائی که مظهر سازمان مزبور است (موضوع مقدمه اساسنامه) نخواهد بود.

تبصره ۲- دولت موظف است در اجرای جزء (ب) بند (۹) ماده (۴) اساسنامه، چنانچه نسبت به هر نوع استاندارد، راهنما یا توصیه‌ای که نسبت به آن نظر مخالف نداشته باشد، ظرف مهلت مقرر اقدام لازم را اتخاذ نماید.

تبصره ۳- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، هشتادم (۸۰) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به ترتیب در مورد اصلاحات اساسنامه (موضوع ماده ۱۶)، (بند ب ماده ۱۲) و ماده (۱۹) الزامی است.

باسمه تعالی

اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اكو)

طرفهای متعاقد:

به دنبال تصمیمات اولین اجلاس رؤسای سازمان‌های دامپزشکی کشورهای عضو اكو، سومین اجلاس وزیران کشاورزی اكو و هفدهمین اجلاس شورای وزیران اكو در خصوص تأسیس کمیسیون دامپزشکی اكو (اكو- وكو) با در نظر گرفتن اینکه تمام کشورهای عضو اكو، عضو سازمان جهانی بهداشت دام (اُو.آی.ای) و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) نیز می‌باشند و اینکه استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام مرجع جهانی بهداشت دام و بیماری‌های مشترک انسان و دام هستند.

با تصدیق تمایل به پیشگیری از گسترش بیماری‌های دامی، عفونت‌های ناشی از مواد غذایی و تشخیص آنها در منطقه اکو با داشتن علاقه متقابل به همکاری در سطح منطقه‌ای در زمینه نظارت بر بیماری دامی، تبادل اطلاعات، اقدامات کنترلی و تولید دامی بهداشتی پایدار در منطقه اکو با در نظر گرفتن اینکه با اجرای اقدامات هماهنگ، توسط کشورهای عضو اکو همکاری فوق گسترش خواهد یافت.

با در نظر داشتن الزامات مختلف سند نهائی که مظهر سازمان جهانی تجارت است و به ویژه موافقتنامه راجع به کاربرد اقدامات مربوط به بهداشت دام و گیاه همچنین با در نظر گرفتن اینکه اهداف فوق باید به نحو احسن از طریق تأسیس کمیسیون دامپزشکی محقق گردند.

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

در خصوص اساسنامه فعلی، تعاریف واژه‌های فنی دامپزشکی، همان تعاریف مندرج در مجموعه مقررات بهداشتی بین‌المللی حیوانات خاکی و آبی سازمان جهانی بهداشت دام خواهد بود. با این حال بعضی از تعاریف به شرح زیر خواهند بود:

«اکو» به معنای سازمان همکاری اقتصادی می‌باشد.

«دبیرکل» به معنای دبیرکل اکو می‌باشد.

«کمیسیون» به معنای کمیسیون دامپزشکی اکو (اکو- وکو) است.

«کشورهای عضو» به معنای کشورهای عضو کمیسیون است.

«دامها» عبارتند از دامهای زنده پرورشی از جمله حیوانات اهلی، طیور، آبزیان، زنبور عسل، کرم ابریشم که به عنوان منشأ مواد غذایی، کرک و پشم، نیروی بارکش، کود و سایر فرآورده‌های مفید با منشأ دامی به کار می‌روند.

«فرآورده‌های با منشأ دامی» شامل فرآورده‌های خام یا عمل‌آوری شده با منشأ دامی هستند که به‌واسطه ماهیت یا به دلیل فرآوری آنها، می‌توانند خطر گسترش بیماری‌ها را دربرداشته باشند.

«بیماری» به معنای هرگونه وخامت یا اختلال در وضعیت سلامتی دام در اثر هر نوع عامل آسیب‌زای بالفعل یا بالقوه فیزیکی، شیمیایی، ژنتیکی، زیست‌شناختی یا سوخت و سازی (متابولیکی) برای آن دام یا گروهی از دامها است.

ماده ۲- تأسیس کمیسیون دامپزشکی

بدینوسیله طرفهای متعاقد «کمیسیون دامپزشکی اکو(اکو- وکو)» را به عنوان یک مؤسسه تخصصی اکو و به منظور اجرای اقدامات، وظایف و مسؤولیت‌های مندرج در این اساسنامه، تأسیس می‌نمایند.

ماده ۳- اهداف

کمیسیون، همکاری بین اعضای خود را از طریق مدیریت مناسب، با هدف حصول اطمینان از تقویت فعالیت‌ها و ظرفیت‌های بهداشت دام به منظور کاهش تعارض با تجارت بین‌المللی ناشی از اقدامات مربوط به بهداشت دام و افزایش بهره‌وری دام اهلی و تجارت دامهای سالم و فرآورده‌های دامی ایمن براساس استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام ترغیب خواهد داد.

ماده ۴- وظایف و مسؤولیت‌ها

۱- به منظور تحقق اهداف مندرج در ماده (۳)، کمیسیون علاوه بر سایر موارد، وظایف و مسؤولیت‌های زیر را بر عهده خواهد داشت:

۱-۱- ارتقای نظارت بر بیماری دام از طریق:

الف- تأسیس شبکه نظارت بر بیماری دامی منطقه‌ای از طریق:

(۱) جمع‌آوری اطلاعات از اعضای کمیسیون و سایر منابع در خصوص وجود، بروز یا گسترش بیماری‌های دامی و در دسترس اعضای کمیسیون و سازمان‌های ذی‌ربط قرارداد آن اطلاعات

(۲) پیش‌بینی تبادل اطلاعات مربوط به قوانین و مقررات ملی بهداشت دام و سایر اقدامات مؤثر در جابه‌جایی آزاد دامها و فرآورده‌های با منشأ دامی

ب- کمک به سازمان‌های ملی در ارتقای ظرفیت‌های قرنطینه دامی آنها

پ- انتشار مقتضی اطلاعات به منظور آگاهی عمومی و پیشرفت فنی یا علمی که ممکن است توسط کمیسیون مشخص گردد و نیز تبادل آن و فراهم کردن دسترسی آزاد به آن از طریق تارنما (وبسایت)

۱-۲- ارتقای سطح بررسی بیماری دامی از طریق کمک به سازمان‌های دامپزشکی

کشورهای عضو در بهبود ظرفیت‌های تشخیصی و بررسی بیماری دامی آنها

۱-۳- ارتقای هماهنگی مقررات و اقدامات قرنطینه دامی، به ویژه اصول بهداشت دام، روندها و ارزیابی مخاطرات بیماری به منظور اینکه شرایط بهداشتی دام، به عنوان محدودیت های تجاری غیرقابل توجه تلقی نگردد.

۱-۴- کمک به کنترل بیماری دام از طریق:

الف- ترغیب اقدامات مربوط به کنترل بیماری های دامی و ارائه مشاوره به اعضای کمیسیون در خصوص اقدامات مورد نیاز فنی، اداری و قانونی جهت پیشگیری از ورود و گسترش بیماری ها

ب- هماهنگی و مبارزه با بیماری های دامی به صورت بین المللی در صورت امکان

۱-۵- تقویت ظرفیت های ملی از طریق:

الف- آموزش مناسب مسئولان کشورهای عضو کمیسیون در رابطه با فعالیت های فوق
ب- هماهنگی مناسب در خصوص تحقیقات مربوط به بیماری های دامی و روش های کنترل آنها و زمینه تبادل اطلاعات علمی مرتبط

پ- کمک یا تسهیل نمودن اجرای برنامه های تحقیقاتی مشترک در سطح ملی یا منطقه ای در خصوص شناسایی، پیشگیری، تشخیص، کنترل و ریشه کنی بیماری فرامرزی
۲- کمیسیون می تواند در مورد هریک از موضوعات اشاره شده در این ماده توصیه هایی را به اعضای خود ارائه کند.

۳- آموزش و تبادل کارشناسان

۴- کمیسیون می تواند مجموعه ای حاوی مشخصات کارشناسان کشورها در زمینه های مختلف بهداشت دام تدوین نماید.

۵- تعیین آزمایشگاه های منطقه ای تشخیص بیماری دامی، مواد زیست شناختی و تجزیه مواد غذایی

۶- تدوین توصیه هایی در خصوص استانداردهای ایمنی اکو در مورد مواد غذایی و دستورالعمل های نظارتی با استفاده از اصول مندرج در متون پایه مجموعه مقررات بهداشتی حیوانات خاکی سازمان جهانی بهداشت دام، مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمنتاریوس) و قوانین ملی

۷- بالابردن هماهنگی در زمینه مقررات و اقدامات مربوط به ایمنی مواد غذایی به ویژه تجزیه و تحلیل مخاطرات ناشی از مواد غذایی

۸- به منظور کسب استانداردهای بین المللی علمی در خصوص ایمنی مواد غذایی، بهداشت دام و بیماری های مشترک انسان و دام، کمیسیون به مراجع زیر مراجعه خواهد نمود:

مجموعه مقررات بهداشتی حیوانات خاکزی سازمان جهانی بهداشت دام، کتاب آزمایش‌های تشخیصی و واکسن‌های مربوط به حیوانات خاکزی، مجموعه مقررات بهداشتی آبزیان و کتاب آزمایش‌های تشخیصی مربوط به آبزیان، مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمنتاریوس) سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو)/سازمان جهانی بهداشت، سایر اطلاعات یا دستورالعمل‌هایی که از نظر کمیسیون مناسب باشند از جمله مقررات ملی

۹- تصویب استانداردها، راهنماها و توصیه‌های هماهنگ

الف- هر نوع استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ باید به تصویب اکثریت دوسوم کشورهای عضو حاضر و رأی‌دهنده برسد.

ب- هر کشور عضو می‌تواند ظرف سی روز از تاریخ اعلام استانداردها، راهنما و توصیه هماهنگ توسط دبیرخانه، به آن اعتراض نماید و در این صورت ملزم به اجرای چنین استانداردها، راهنما و توصیه هماهنگ نخواهد بود. هر کشور عضو می‌تواند در هر زمان اعتراض خود را پس بگیرد و استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ مربوط را اجراء کند.

پ- چنانچه اعتراض‌های به هر استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ توسط بیش از یک سوم اعضای کمیسیون به عمل آید، بلادرنگ سایر اعضا از تعهد به اجرای آن استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ فارغ خواهد شد. با این وجود هر یک یا تمام آنها می‌توانند بین خود در خصوص اجرای آن توافق کنند.

ت- دبیرخانه فوری کشورهای عضو را از دریافت هرگونه اعتراض یا پس گرفتن اعتراض انجام شده به موجب این ماده آگاه خواهد نمود.

ث- هرگونه استاندارد، راهنما و توصیه مصوب کمیسیون منطبق با استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام و مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمنتاریوس) سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو)/سازمان جهانی بهداشت خواهد بود.

ج- با رعایت مفاد این ماده، کشورهای عضو متعهد می‌شوند که هر استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ مصوب کمیسیون را از تاریخ تعیین شده توسط کمیسیون به اجراء درآورند.

ماده ۵- عضویت و تصمیم‌گیری

۱- عضویت در کمیسیون جهت کشورهای عضو آزاد است. سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای نظیر سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد، سازمان جهانی بهداشت دام، سازمان جهانی بهداشت، سازمان تجارت جهانی، اتحادیه اروپا و برنامه کنترل بیماری‌های مشترک انسان و دام در منطقه مدیترانه می‌توانند به‌عنوان ناظر به عضویت کمیسیون درآیند.

۲- عضویت ناظران به اتفاق آراء تصویب خواهد شد.

- ۳- ناظران حق شرکت در تمام جلسات کمیسیون بدون حق رأی را دارند.
- ۴- هر عضو کمیسیون یک رأی خواهد داشت به غیر از تصمیماتی که نیاز به اتفاق آراء دارد، تصمیمات در تمام موارد دیگر با در نظر گرفتن حق هر عضو برای ثبت قیود تحدید تعهد خود با اکثریت ساده آراء مجموع اعضای کمیسیون اتخاذ خواهد شد. تصمیم گیری در خصوص تخصیص بودجه، انتصاب رئیس کمیسیون و معاونان کمیسیون و سایر موضوعاتی که به تشخیص کمیسیون از اهمیت حیاتی برخوردار باشند، به اتفاق آراء اتخاذ خواهد شد.
- ۵- اکثریت ساده اعضای کمیسیون حد نصاب را تشکیل خواهد داد.

ماده ۶- ریاست

کمیسیون، رئیس کمیسیون و دو معاون وی را از میان اعضای خود و به صورت چرخشی و بر مبنای معیارهای مندرج در مقررات استخدامی کمیسیون دامپزشکی اکو، برای یک دوره دو ساله انتخاب خواهد کرد.

ماده ۷- جلسات کمیسیون

- ۱- هر کشور عضو از طریق یک نماینده معرفی شده از سوی سازمان‌های رسمی دامپزشکی در کمیسیون شرکت خواهد نمود.
- ۲- نمایندگی هر کشور عضو کمیسیون در جلسات کمیسیون بر عهده نماینده‌ای خواهد بود که وی می‌تواند نماینده جانشین و کارشناسان و مشاوران را به همراه داشته باشد. کارشناسان و مشاوران می‌توانند بدون حق رأی در روند مذاکرات کمیسیون شرکت کنند.
- ۳- جلسات ویژه کمیسیون می‌تواند با تقاضای حداقل یک سوم اعضاء، توسط رئیس کمیسیون برگزار گردد.
- ۴- اولین جلسه کمیسیون در تهران برگزار خواهد شد.

ماده ۸- مقررات مربوط به کمیسیون

- ۱- کمیسیون مقررات مالی خود را با اکثریت دوسوم اعضای خود، تصویب خواهد کرد که منطبق با اصول مندرج در مقررات مالی اکو خواهد بود.
- ۲- همچنین کمیسیون هر اقدام لازم را در اجرای وظایف خود اتخاذ خواهد کرد و به ویژه با اکثریت دوسوم اعضای خود، آیین کار و مقررات مالی خود را که مغایر با این اساسنامه یا اساسنامه اکو نباشد، تصویب خواهد کرد.

۳- کمیسیون گزارش اقدامها، برنامه‌ها، حسابها و بودجه مستقل خویش را از طریق دبیرکل اکو به شورای وزیران اکو ارائه خواهد نمود.

ماده ۹- دبیرخانه

۱- محل دبیرخانه کمیسیون در تهران، جمهوری اسلامی ایران مستقر می‌باشد. سازمان دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران تسهیلات مربوط به دبیرخانه را فراهم خواهد کرد.

۲- مدیر دبیرخانه با توصیه رئیس کمیسیون و از سوی کمیسیون به مدت چهارسال منصوب خواهد شد.

۳- سایر کارکنان دبیرخانه مطابق مقررات استخدامی از سوی رئیس کمیسیون منصوب خواهند شد.

۴- دبیرخانه مسؤول اجرای سیاست‌ها و فعالیت‌های کمیسیون خواهد بود و گزارش‌های مربوط را به کمیسیون تسلیم خواهد کرد و نیز در خدمت سایر دستگاههای فرعی تأسیس شده از سوی کمیسیون خواهد بود. دبیرخانه در اجرای وظایف خویش، از جمله موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف- عهده‌داری مسؤولیت مدیریت روزمره کمیسیون

ب- ارائه گزارشی به هر جلسه عادی کمیسیون از اقدامات به عمل آمده از زمان اختتام جلسه قبلی، و نیز حسابهای ممیزی شده و پیش‌نویس برنامه کاری و پیش‌نویس بودجه دوره مالی بعدی

پ- آماده سازی و سازماندهی جلسات کمیسیون و نیز سایر نشستهای مرتبط با فعالیت‌های آن

ت- راهنمایی و هماهنگی کشورهای عضو در خصوص فعالیت‌های کمیسیون

ث- ارائه پیشنهادهایی در مورد برنامه‌های عملی مشترک بین کشورهای عضو و نیز مشترک با سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی

ج- حصول اطمینان از انتشار یافته‌های تحقیقاتی، جزوات آموزشی، اطلاع‌رسانی و سایر موارد مورد نیاز

چ- اقدام لازم در رابطه با سایر موارد سازگار با اهداف کمیسیون

ماده ۱۰- حقوق و الزامات کشورهای عضو

۱- کشورهای عضو واجد حقوق زیر هستند:

الف- دریافت و درخواست اطلاعات از کمیسیون در خصوص موارد مرتبط با اهداف و وظایف کمیسیون از جمله راهنمایی‌های مربوط به دریافت کمک‌های فنی و همکاری در زمینه بررسی مشکلات خود

ب- دریافت انتشارات و سایر اطلاعات منتشره از سوی کمیسیون

۲- کشورهای عضو موارد زیر را انجام خواهند داد:

الف- همکاری در تصمیم‌گیری در مورد فعالیت‌های فنی کمیسیون

ب- فراهم کردن اطلاعات درخواستی کمیسیون در اسرع وقت تا جایی که مغایر با قوانین یا مقررات ملی آنها نباشد.

پ- همکاری به گونه‌ای که اهداف کمیسیون را برآورده می‌سازد.

ماده ۱۱- نهادهای جنبی

۱- کمیسیون در صورت لزوم، می‌تواند نهادهای موقت یا دائم متشکل از افراد منتخب براساس تخصص آنها در زمینه بهداشت دام به منظور مشاوره در موارد فنی خاص تشکیل دهد.

۲- کمیسیون می‌تواند کارگروه‌های تخصصی به منظور مواجهه با وضعیت‌های خاص تشکیل دهد.

ماده ۱۲- مقررات مالی

۱- کمیسیون دارای بودجه مستقل خواهد بود.

۲- بودجه کمیسیون از موارد زیر تشکیل خواهد شد:

الف- بودجه عادی: بودجه شامل حق عضویت کشورهای عضو خواهد بود.

ب- کمک‌های داوطلبانه: کمک‌های داوطلبانه شامل کمک‌های اعطائی، موقوفات یا سایر منابع پولی دریافتی از سازمان‌های ذی‌ربط بین‌المللی یا منطقه‌ای یا غیره می‌باشد. کمک‌های داوطلبانه هرگز بخشی از بودجه عادی کمیسیون را تشکیل نخواهد داد.

۳- بودجه توسط کمیسیون تدوین و توسط شورای وزیران اکتو تصویب خواهد شد.

۴- هر کشور عضو متعهد می‌شود که سالانه سهم خود در بودجه عادی را به دلار آمریکا طبق معیار ارزیابی مصوب کمیسیون، بپردازد. معیار ارزیابی می‌تواند توسط کمیسیون طبق

مقررات مالی کمیسیون اصلاح گردد. معیار ارزیابی مزبور آن بخش از بودجه سال قبل کمیسیون را که فقط توسط کشورهای عضو پوشش داده شده است، در بر می گیرد.

۵- کمیسیون می تواند کمکهای داوطلبانه کلی یا در ارتباط با پروژهها یا فعالیت های خاص کمیسیون را بپذیرد. چنین کمکهایی به صندوق امانی که توسط دبیرخانه ایجاد می شود، پرداخت خواهد شد. پذیرش چنین کمکهای داوطلبانه و اداره صندوق امانی طبق قواعد مالی مربوط اکو خواهد بود.

ماده ۱۳- هزینه ها

- ۱- هزینه های دبیرخانه از جمله انتشارات و ارتباطات و هزینه های انجام شده توسط رئیس و نائب رئیس های کمیسیون، به هنگامی که از سوی کمیسیون وظیفه ای را به انجام می رسانند، از محل بودجه کمیسیون پرداخت خواهد شد.
- ۲- هزینه های پروژه های تحقیقاتی و توسعه ای تعهد شده توسط اعضای منفرد از کشورهای عضو، طبق تصمیم کمیسیون، تعیین و از محل بودجه، پرداخت خواهد شد.
- ۳- هزینه های کارشناسان دعوت شده به شرکت در نشست های کمیسیون، کارگروهها یا گروه های کاری آن، در سمت فردی آنها، می تواند از محل بودجه کمیسیون پرداخت شود.

ماده ۱۴- ارتباط با سایر سازمانها و مؤسسات

کمیسیون با سایر سازمانها یا مؤسسات بین دولتی به ویژه آنهایی که در بخش بهداشت دام فعال هستند، همکاری خواهد داشت.

ماده ۱۵- امضاء، تصویب و لازم الاجراء شدن

- ۱- این اساسنامه برای امضای کشورهای عضو اکو مفتوح خواهد بود.
- ۲- اساسنامه طبق رویه ها و قواعد قانون اساسی کشورهای عضو به تصویب خواهد رسید و سند تصویب نزد دبیرکل اکو تودیع خواهد شد.
- ۳- دبیرکل اکو، تصویب اساسنامه را به آگاهی تمام کشورهای عضو خواهد رساند.
- ۴- تصویب این اساسنامه می تواند مشروط به قیود تحدید تعهدی شود که پس از تصویب به اتفاق آراء اعضای کمیسیون، نافذ خواهد شد.
- ۵- این اساسنامه سی روز پس از دریافت پنجمین سند تصویب توسط دبیرکل، لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۶- اصلاحات

- ۱- اصلاحات اساسنامه می‌تواند توسط هر کشور عضو پیشنهاد گردد.
- ۲- کمیسیون می‌تواند این اساسنامه را با اکثریت دوسوم تمام اعضای کمیسیون، اصلاح نماید.
- ۳- اصلاحات این اساسنامه به شورای اکو گزارش شود. این شورا اختیار دارد هرگونه اصلاح را چنانچه مغایر با اهداف اکو یا مفاد اساسنامه کمیسیون تشخیص دهد، نپذیرد.
- ۴- اسناد پذیرش اصلاحات نزد دبیرکل اکو تودیع خواهد شد و وی تمام کشورهای عضو را از دریافت این اسناد و تاریخ لازم‌الاجراء شدن این اصلاحات آگاه خواهد نمود. حقوق و تعهدات هر کشور عضو که اصلاحی را نپذیرد، کماکان طبق مفاد این اساسنامه به‌گونه‌ای که قبل از اصلاح بوده است، اداره خواهد شد.

ماده ۱۷- کناره‌گیری از عضویت

- ۱- هر کشور عضو می‌تواند در هر زمان پس از گذشت دو سال از لازم‌الاجراء شدن این اساسنامه در مورد آن عضو، با ارائه یادداشت کتبی به دبیرکل اکو از عضویت در این اساسنامه کناره‌گیری کند. دبیرکل نیز بلافاصله تمام کشورهای عضو را از موضوع آگاه خواهد کرد. کناره‌گیری در پایان سال تقویمی که در آن دبیرکل یادداشت کناره‌گیری را دریافت نموده است، نافذ خواهد شد.
- ۲- هر عضوی که یادداشت کناره‌گیری از عضویت در سازمان همکاری اقتصادی اکو را ارائه دهد، چنین تلقی خواهد شد که به‌طور همزمان از کمیسیون نیز کناره‌گیری کرده است و این کناره‌گیری، در مورد تمام سرزمین‌هایی که آن عضو، مسؤول روابط بین‌المللی آنها است، اعمال خواهد شد.

ماده ۱۸- فسخ

- چنانچه در نتیجه انصراف از عضویت‌ها، تعداد اعضاء به کمتر از پنج عضو برسد، این اساسنامه خود به خود فسخ خواهد شد.

ماده ۱۹- تفسیر و حل اختلافات

- ۱- هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا کاربرد این اساسنامه در صورتی که توسط کمیسیون حل و فصل نگردد، به فرآیند مصالحه یا سایر سازوکارهای حل و فصل مسالمت‌آمیز متخذ توسط کمیسیون ارجاع خواهد شد.

۲- در خصوص نگرانی‌های مربوط به تجارت، روند میانجیگری سازمان جهانی بهداشت دام یا کارگروه اقدامات بهداشتی و بهداشت گیاهی (اس.پی.اس) سازمان جهانی تجارت یا روند حل و فصل اختلاف سازمان جهانی تجارت باید مورد استفاده قرار گیرد.

این اساسنامه در تاریخ ۲۳ دسامبر ۲۰۱۰ میلادی (۱۳۸۹/۱۰/۲ هجری شمسی) در استانبول ترکیه در دو نسخه به زبانهای انگلیسی و روسی تنظیم گردید و هر دو نسخه از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت بروز اختلاف، نسخه انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف جمهوری قرقیزستان

از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف جمهوری تاجیکستان

از طرف جمهوری ترکیه

از طرف ترکمنستان

از طرف جمهوری ازبکستان

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره منضم به متن اساسنامه شامل مقدمه و نوزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ دوازدهم آبان‌ماه یکهزار و سیصد و نود و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. /

علی لاریجانی